

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/38/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414010012
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8414010012.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.02.2018, v trestnej veci obžalovaného U. Z., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/9/2014 zo dňa 23.02.2017 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného U. Z..

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Kežmarok napadnutým rozsudkom sp. zn. 7T/9/2014 zo dňa 23.02.2017 uznal obžalovaného U. Z. vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., ktorý spáchal tak, že

dňa 22.7.2012 okolo 5.00 hod., po ceste č. III/542004, v smere od obce Matiašovce do obce Zálesie, okres Kežmarok, viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky Z. K., evidenčné číslo E. XXX C., kde v obci Zálesie, pri prejazde ľavotočivej zákruty, v dôsledku nedostatočného venovania sa vedeniu motorového vozidla, neprispôsobeniu rýchlosti vozidla stavu a povahe vozovky, prekročeniu bezpečnej rýchlosti pre prejazd daným úsekom vozovky, s motorovým vozidlom zišiel mimo komunikáciu vpravo, narazil čelne do tam nachádzajúceho sa stromu, s vozidlom zišiel až do potoka, pričom pri dopravnej nehode došlo k vzniku zranenia u spolujazdkyne K. N., narodenej XX.X.XXXX, sediacej na prednom sedadle, ktorá utrpela zranenie - zlomeninu pravej stehennej kosti, ktoré zranenie si vyžaduje liečenie a práceneschopnosť v trvaní najmenej 6 mesiacov.

Za to mu súd uložil podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 2 rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej strane M., T., a.s. so sídlom G. XX, C., IČO: 35942436, škodu vo výške 957,58 €.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, priamo na hlavnom pojednávaní podal odvolanie obžalovaný. Obžalovaný svoje odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 8.3.2017. Poukázal na tú skutočnosť, že v tomto konaní stáli proti sebe výpovede siedmich osôb proti výpovedi poškodenej K. N.. Samotnú výpoveď poškodenej hodnotil súd prvého stupňa ako vierohodnejšiu oproti výpovedi siedmich osôb, v čom vidia ako nesprávne hodnotenie dôkazov. Poškodená zmenila už výpoveď v prípravnom konaní, keď najprv tvrdila, že motorové vozidlo

viedol otec obžalovaného a následne začala tvrdiť, že vozidlo viedol obžalovaný. Svedkovia aj napriek tvrdeniu poškodenej, že bola pod vplyvom alkoholu dodali, že bola po dopravnej nehode v silnom šoku. Poukázal práve na nevierohodnosť tejto výpovede.

Obžalovaný a všetci svedkovia potvrdili, že obžalovaný v Spišskej Starej Vsi vystúpil z motorového vozidla a na miesto ako vodič zasadol jeho otec. Nie je dôvod o tejto skutočnosti pochybovať. To, že obžalovaný odišiel s neznámou dievčinou, neznamená, že by malo ísť o akúsi zhodu náhod. Obžalovaný túto osobu na hlavnom pojednávaní označil ako F. E. z obce Dedinky. Navrhol ju vypočuť ako svedkyňu. Prvostupňový súd návrh na vykonanie dôkazu dňa 23.02.2017 zamietol. K. E. sa dostavila dňa 24.01.2017 na hlavné pojednávanie, ktoré bolo odročené. Na pojednávanie dňa 23.02.2017, kedy svedkyňa bola predvolaná, sa nedostavila. Svoju neúčast' ospravedlnila. Nevykonanie dôkazu výsluchom svedkyne F. E. považuje obhajca za podstatnú chybu konania, ktorým boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci. Po vyhlásení rozsudku prvostupňový súd v krátkom odôvodnení uviedol, že vinu obžalovaného preukazuje znalecký posudok o priebehu nehodového deja, ktorý príčinu nehody určil nepozornosť vodiča, resp. nesprávnu reakciu pri vjazde vozidla do zákruty a následne zídenním z vozovky, keď takýto priebeh nehodového deja nemohol byť zapríčinený mikrospánkom. Obhajoba poukazuje, že otec obžalovaného neoznačil ako jedinú možnú príčinu nehody mikrospánok. To označil ako jednu z možných príčin. Postup súdu evokuje dojem, že súd sa snaží za každú cenu nájsť skutočnosť, resp. nezrovnalosť vykonanými dôkazmi a z toho vyvodíť vinu obžalovaného. Znalecký posudok neurčuje, kto bol vodičom v čase nehody a je v rozpore s výpoveďou svedka Z. Z. st., ktorý v dôsledku nehody bol v šoku. Mohol sa domnievať, že príčinou nehody bol mikrospánok. Od tohto svedka ako laika nemožno očakávať, že sa vyjadrí k možným príčinám nehody relevantným spôsobom. Takéto porovnanie dôkazov spôsobuje vážne pochybnosti o správnosti skutkových zistení zo strany súdu prvého stupňa. Minimálne 5 svedeckých výpovedí potvrdil najpodstatnejšiu skutočnosť dokazovania, že motorové vozidlo viedol otec obžalovaného Z. Z. st. Pokiaľ aj dvaja svedkovia sú blízki príbuzní obžalovaného, traja členovia skupiny E. sú svedkovia bez nejakého zvláštneho vzťahu k obžalovanému. Títo svedkovia sú dospelí inteligentní ľudia. Od začiatku im musela byť známa dôležitosť ich výpovede a nemali dôvod vo svojej výpovedi klamať. Nie je zrejmé, prečo prvostupňový súd na tieto svedecké výpovede neprihliadal. V závere odvolania obhajca navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec súdu prvého stupňa.

Obhajca obžalovaného doplnil dôvody odvolania podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 18.05.2017. Obhajca opätovne konštatuje, že prvostupňový súd hodnotil výpovede svedkov Z. Z. ml. a Z. Z. st. za nelogické, účelové, navzájom sa rozchádzajúce. Neuviedol to, v čom sa tieto výpovede rozchádzali. Za nelogickú považuje súd skutočnosť, že poškodenej, po tom, čo z vozidla obžalovaný vystúpil, nevystúpila aj ona, zotrvala vo vozidle naďalej s neznámym mužom a pokračovala v ceste. Súd vyhodnotil, že výpovede týchto dvoch svedkov ako rodinných príslušníkov boli robené za účelom, aby obžalovanému pomohli a takisto vyhodnotil výpovede členov skupiny E., ktorí obžalovaného poznali ako organizátora daných kultúrnych akcií.

Obhajca opäť konštatuje, že súd poukázal na závery znaleckého posudku, že je technicky nemožné, aby vodič havarovaného vozidla Z. zaspal pri vedení vozidla. Takisto ako nelogickú vyhodnotil súd výpoveď obžalovaného, ktorý nevedel uviesť, prečo poškodenej nevystúpila spolu s ním v Spišskej Starej Vsi. Takisto na ťarchu obžalovaného súd vyhodnotil povinnosť, že nevedel vysvetliť, prečo záchranná služba bola privolaná až 5.26 hod., keď z areálu Motozrazu vyrazili ráno okolo 4.00 hod. Cesta do Zálesia trvá cca 25 minút. Všetky uvedené odôvodnenia prvostupňového súdu obžalovaný považuje za nesprávne, v rozpore s vykonaným dokazovaním. Už v odvolaní obžalovaný uviedol, že jeho otec Z. Z. st. bol v šoku po nehode, tak sa ani presne nepamätal na okolnosti nehody. Mikrospánok označil len ako možné vysvetlenie nehody, nie ako jedinú a výlučnú príčinu nehody. Skutočnosť, že poškodenej nevystúpila z auta v Spišskej Starej Vsi, ale pokračovala ďalej, sa dá jednoducho vysvetliť tým, že chcela prespať v ubytovni, kde bola ubytovaná aj skupina E.. Časový rozdiel medzi nehodou a uskutočnením hovoru nemôže obžalovaný vysvetliť, pretože na mieste nehody nebol. Predpokladá však, že bezprostredne po nehode sa jeho otec Z. Z. a členovia skupiny E. prioritne venovali záchrane poškodenej a v tomto smere, aby sa motorové vozidlo s ňou neprevrhlo do rieky. Skutočnosť, že na mieste nehody sa nachádzal otec obžalovaného Z. Z. st. a že sa tam nenachádzal v žiadnom prípade obžalovaný, okrem svedkov potvrdili aj príslušníci PZ, ktorí tam dorazili po nehode a spísali záznam o nehode. Brat obžalovaného Z. Z. ml. vystúpil v Spišskej Starej Vsi a presadol do dodávky vedenej skupinou E. z toho dôvodu, aby im ukázal cestu do obce Zálesie. Obžalovaný má za to, že hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa

je neproporcionálne. Prvostupňový súd opätovne nevyhodnotil správne dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného a to výpovede Z. Z. st., výpovede Z. Z. ml., výpovede členov skupiny E. a koniec koncov aj výpoveď samotného obžalovaného oproti jedinej výpovedi, ktorá mala preukázať vinu obžalovaného a to výpoveď poškodenej. Obžalovaný už počas konania poukazoval na to, že poškodená zmenila výpoveď kvôli tomu, že sa cítila urazená z dôvodu, že obžalovaný dal prednosť inej žene.

Prvostupňový súd takisto dostatočným spôsobom nevysvetlil, prečo nevykonal dôkaz výsluchom svedkyne F. E., ktorej výsluch považuje za kľúčový, pretože bez všetkých pochybností by preukázal alibi obžalovaného pre čas nehody, t. j. že obžalovaný bol v čase nehody so svedkyňou F. E. v Spišskej Starej Vsi.

Obžalovaný takisto namieta správnosť výroku o náhrade škody pre M., T., a.s., vo výške 957,58 eur a to jednak z dôvodu svojej neviny ako aj z dôvodu, že zranenie poškodenej bolo spôsobené predovšetkým tou skutočnosťou, že nemala zapnutý bezpečnostný pás, a teda pri náraze vozidla bolo jej telo vymrštené smerom k prístrojovej doske a došlo k poraneniu nohy.

Na základe týchto skutočností opätovne zopakoval návrh, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného U. Z. nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa na hlavných pojednávaniach postupoval tak, že bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou objasňoval skutočnosti svedčiace proti obžalovanému ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech. V oboch smeroch vykonával dôkazy tak, že umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Takýmto postupom súdu došlo k naplneniu základnej zásady trestného konania uvedeného v § 2 ods. 10 Tr. por.

Súd prvého stupňa hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Týmto svojím hodnotením súd realizoval základnú zásadu trestného poriadku vyplývajúcu z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por.

Súd prvého stupňa na hlavných pojednávaniach vykonal rozsiahle dokazovanie a to výsluchom samotného obžalovaného U. Z., výsluchom poškodenej K. N., výsluchom svedkov Z. Z. st., Z. Z. ml., N. E., B. D., S. L., Q. A., A. N., znaleckým posudkom z odboru cestnej dopravy, znaleckým posudkom kriminalistického a expertízneho ústavu, listinnými dôkazmi a to charakteristikami, odpisom z registra trestov, evidenčnou kartou vodiča, lustráciou priestupkov, lekárskou správou, zápisnicou o ohliadke miesta dopravnej nehody, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené tak v štádiu prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí podrobne rozobral jednotlivé dôkazné prostriedky a skutočnosti vyplývajúce z týchto prostriedkov.

Obžalovaný U. Z. poprel spáchanie skutku. Vyhlásil, že je nevinný. Súd prvého stupňa podrobne rozobral jeho výpoveď a obranu spočívajúcu v tom, že na mieste dopravnej nehody on nebol, pretože z vozidla vystúpil a odišiel so svojou priateľkou do bytu v Spišskej Starej Vsi.

Na druhej strane je výpoveď svedkyne K. N., ktorá jednoznačne zotrvala na svojich tvrdeniach z prípravného konania, že motorové vozidlo v čase dopravnej nehody viedol obžalovaný U. Z. a popísala priebeh udalostí tak pred dopravnou nehodou, ako aj v čase dopravnej nehody tak, ako na to poukázal súd prvého stupňa.

Následne súd prvého stupňa zhodnotil jednotlivé výpovede svedkov, ktorí boli vyššie uvedení.

Súd prvého stupňa dal do súvislosti jednotlivé svedecké výpovede a argumentoval, ktorým svedeckým výpovediam uveril, poukázal na rozpory vo výpovediach. Súd prvého stupňa dal do súvislosti aj znalecký posudok z odboru cestnej dopravy, ktorý bol spracovaný a úvahám súdu prvého stupňa krajský súd nemá čo vytknúť, pretože sú logické a vychádzajú z vykonaného dokazovania.

K samotnej argumentácii obžalovaného, že v čase vzniku dopravnej nehody na mieste nebol, okrem skutočností, na ktoré poukázal súd prvého stupňa, je potrebné uviesť, že odvolateľ kladie dôraz aj na záznam o dopravnej nehode. Tu krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že medzi záznamom o dopravnej nehode, ktorý bol spracovaný dňa 22.07.2012 o 08.45 hod. a zápisnicou o ohliadke miesta dopravnej nehody, ktorá bola spracovaná v rozmedzí od 6.39 až 7.00 hod. je rozpor, na ktorý súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí nereagoval. Je potrebné uviesť, že záznam z dopravnej nehody, ktorý bol spracovaný pod č.p.: ORP-P/ODI-KK1-2012 dňa 22.07.2012 o 08.45 hod. je uvedené, že k dopravnej nehode došlo v čase od 05.00 hod. do 05.30 hod. V kolónke - účastník dopravnej nehody - je uvedené, že vodičom bol Z. Z., ktorý je tam identifikovaný vodičským preukazom a preukazom totožnosti. Zároveň je konštatovaný negatívny výsledok skúšky. Na druhej strane, zápisnica o ohliadke miesta cestnej dopravnej nehody, ktorá bola spracovaná pod č.p.: ORP-48/DI-KK-2012 dňa 22.07.2012 v čase od 06.39 do 07.00 hod., teda predtým, ako bol spracovaný záznam o dopravnej nehode, vyplýva, že dopravná nehoda bola oznámená 22.07.2012 o 05.00 hod. K účastníkom dopravnej nehody príslušný policajt konštatuje: „Vodič U. Z. sa na mieste dopravnej nehody nenachádza, spolujazdkyňa K. N. sa na mieste dopravnej nehody nenachádza.“ Tu je potrebné konštatovať, že v čase dopravnej nehody, keď bola vykonaná ohliadka, policajtovi, ktorý realizoval túto dopravnú nehodu, bolo oznámené, že vodičom bol U. Z.. Aj tento záznam, ktorý je obsiahnutý v zápisnici o ohliadke miesta cestnej dopravnej nehody, potvrdzuje tvrdenie - prvotnú informáciu - že vodičom predmetného motorového vozidla bol obžalovaný, nie jeho otec, ako následne sa snažili vytvoriť konštrukciu obžalovaný a svedkovia.

Ušlo pozornosti súdu prvého stupňa a nepoukázal dôrazne na závery kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, ktorý vykonal prepis nahrávky, ktorým bol oznamovaný vznik dopravnej nehody na linku č. 112. Kriminalistický a expertízny ústav v tomto prepise identifikoval, že došlo k záznamu rozhovoru hovoriacich mužov označených M1, M2 a M3. M1 je linka č. 112, M2 je ten, čo oznamoval vznik dopravnej nehody a muž M3 je ďalší v poradí, ktorého časť je nezrozumiteľná. Krajský súd poukazuje práve na záznam v časti záveru rozhovoru, kde muž M2, teda oznamujúci vznik dopravnej nehody, konštatuje: „vďaka, dovi.“ M2, teda linka 112, konštatuje: „dopočutia“ a následne nahrávka pokračuje, kde muž M2, teda oznamujúci vznik dopravnej nehody ešte hovorí: „nie, vy musíte len dosvedčiť, že on šoféroval, že on vás viedol.“ Na to nezrozumiteľne reagoval muž označený ako M3 a muž M2, teda ten, čo oznamoval vznik dopravnej nehody, konštatoval: „otec vám išiel ukázať...“ a zrazu nahrávka skončila. Aj táto nahrávka svedčí o tej skutočnosti, že nie otec obžalovaného bol vodičom, pretože samotný oznamovateľ dopravnej nehody, tak ako to vyplýva zo záveru tejto nahrávky, sa dožadoval od muža č. 3, že má dosvedčiť, že šoféroval „otec, ktorý išiel ukázať miesto“.

Aj v kontexte s dôkazmi, na ktoré krajský súd musel poukázať, dospel k záveru, že úvahy súdu prvého stupňa sú správne, a obrana obžalovaného bola vyvrátená a niet pochybností o tom, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. a to po stránke objektívnej ako aj subjektívnej.

Súd prvého stupňa zhodnotil osobu obžalovaného, jeho doterajší život. Poukázal na odpis registra trestov, charakteristiky z miesta trvalého bydliska, evidenciu priestupkov.

Súd prvého stupňa nepochybil ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plne sa riadil základnými zásadami vyjadrenými v § 34 Tr. zák. Ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností tak, že bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť. Priťažujúce okolnosti neboli zistené.

K samotnému trestu je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa uložil obžalovanému mierny výchovný trest, teda trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov. Tu je potrebné zdôrazniť, že tento trest je mierny a výchovný aj vzhľadom na tú skutočnosť, že obžalovaný, ako bolo objektívne preukázané, v čase, kedy viedol motorové vozidlo, bol pod vplyvom alkoholu. Potvrdil to otec obžalovaného ako aj svedkovia, ktorí ho videli požívať alkoholické nápoje. Je pravdou, že nebola ustálená hladina alkoholu v krvi obžalovaného. Správne súd postupoval,

keď zároveň popri treste odňatia slobody, ktorého výkon podmiennečne odložil, uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 2 rokov.

Nepochybil súd prvého stupňa ani pri rozhodovaní o uplatnenom nároku na náhradu spôsobenej škody. Samotná skutočnosť, že poškodená nebola pripútaná pásom, tak ako na to poukázal obžalovaný v dodatku svojho odvolania, nemá za následok, aby krajský súd určoval mieru spoluúčasti poškodenej na vzniku poranení. Prvotnou príčinou dopravnej nehody bolo práve porušenie povinnosti vodiča na strane obžalovaného.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.